

Timo Rautiainen & Trio Niskalaukaus, Kova Maa

yli metsn, pellon kirkonkellot
ne kumeana kaikaa sunnuntain
mustissaan oli pappi ja suku
mutta joku siit haudalta puuttui kai

vanhempi veli meni rankamett
eik se joutanu saattelemaan
is oli toiselle antanu talon
toiselle ji vain kova maa

kylm ja kova maa
mun kotimaa, isieni maa
karu kansa ja kova maa
mun oma maa
kuunnelkaa, kun se laulaa

kanttori veisaa kun arkussa vainaa
vanhalla kirkolla siunaillaan
pitkin mke on saattovke
mmien joukossa kuiskaillaan

tuli rankakuormalla mustalla ruunalla
ruumishuoneen risteykseen
nhny ei kettn, kntyi mettn
eik se katsonut taakseen

kylm ja kova maa
mun kotimaa, isieni maa
karu kansa ja kova maa
mun oma maa
kuunnelkaa, kun se laulaa

pantiin multiin, kotia tultiin
siin se on ja se piisaa
yt on it ja pivt on tit
talvella kuolleita muistellaan

mutta illan hmrss kumminkin
sill veljell polttaa rintaa
se ruusupensaasta oksan taittaa
pimen tullen katoaa

kylm ja kova maa
mun kotimaa, isieni maa
karu kansa ja kova maa
mun oma maa
kuunnelkaa, kun se laulaa